

ROMÂNIA

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PARCHETELOR MILITARE

Mun. București, b-dul Libertății, nr. 12-14, sector 5

cod poștal: 050706/040129;

tel. 021/319.38.33; 021/319.38.56, fax 021/319.38.89

Operator de date cu caracter personal nr. 3883

Dosar nr. 32 /P/2014

DECLARAȚIE DE MARTOR

Anul 2015 luna 03 ziua 17

Nume: DONOSE

Prenume: GHEORGHE

Posesor al actului de identitate [redacted], seria [redacted], nr. [redacted], eliberat de I.G.P-D.E.P., la data de [redacted] C.N.P. [redacted]

Numele și prenumele purtat anterior: -

Porecla: -

Data nașterii: anul [redacted]

Locul nașterii: mun. [redacted]

Numele și prenumele tatălui: [redacted]

Numele și prenumele mamei: [redacted]

Cetățenia: ROMÂNĂ

Starea civilă: căsătorit

Situația militară: STAGIUL MILITAR SATISFĂCUT

Studii: Școala Militară și Facultatea de Drept

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Profesia ori ocupația: [REDACTED]

Locul de muncă: [REDACTED]

Domiciliul și adresa unde locuiește efectiv (reședința): [REDACTED]

Adresa aleasă pentru a-i fi comunicate actele de procedură: [REDACTED]

Calitatea procesuală anterioară în cauză - NU ESTE CAZUL

Raporturile dintre martor și subiecții procesuali principali (membru de familie sau fost soț al suspectului, inculpatului, persoanei vătămate ori al celorlalte părți din procesul penal, dacă se află în relații de prietenie sau de dușmănie cu aceste persoane) NU ESTE CAZUL

Dacă martorul este în situația prevăzută de art. 117 alin. (1):

Mi s-a adus la cunoștință că am dreptul de a refuza să dau declarații în calitate de martor și declar că nu sunt/sunt de acord să dau declarație.

Paguba suferită în urma săvârșirii infracțiunii - NU ESTE CAZUL

Alte date pentru stabilirea situației personale - NU ESTE CAZUL

Mi s-a adus la cunoștință că urmează să fiu audiat în calitate de martor cu privire la cazul decesului dizidentului Gheorghe Ursu.

Mi-a fost adusă la cunoștință obligația de a da declarații conforme cu realitatea, atrăgându-mi-se atenția că legea pedepsește infracțiunea de mărturie mincinoasă, precum și celelalte dispoziții prevăzute de art. 120, art.125 și art.130 din C. proc. pen.

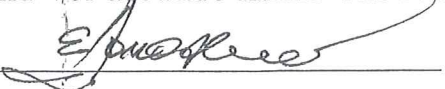
Înainte de a fi ascultat ca martor am depus jurământul religios/declarația solemnă:

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

"Jur că voi spune adevărul și nu voi ascunde nimic din ceea ce știu. Așa să-mi ajute Dumnezeu!" (semnătura martorului)

"Mă oblig că voi spune adevărul și nu voi ascunde nimic din ceea ce știu." _____ (semnătura martorului)

Declar următoarele:

Sunt absolvent al Scolii de Ofițeri de Miliție de pe Șoseaua Olteniței-București, promoția 1967 și absolvent al Facultății de Drept București 1970.

Am început activitatea în sectorul judiciar, iar din 1972 am trecut în sectorul cercetare penală la miliție. Am îndeplinit și funcții de comandă la nivel de sector.

În ceea ce privește activitatea de cercetare penală pe care am desfășurat-o la nivelul Miliției Capitalei, arăt că, știam de faptul că se poate folosi **tehnica operativă** în activitatea noastră, dar nu ni s-a prelucrat niciodată ordinul privind această activitate, **ea fiind de apanajul securității**. Precizez că, la un moment dat, la o ședință de bilanț, fostul inspector șef M.I. al Capitalei, gl. Vasile Gheorghe, ne-a spus că, în cauze importante și complexe, pe baza unor rapoarte bine motivate, putem cere sprijinul structurilor de securitate. Primeam doar rezultatul verificărilor pe care ei le făceau, dar numai verbal.

Întrucât nu am lucrat la Direcția Cercetări Penale a fostului I.G.M., nu cunosc cum a fost organizată această activitate în locul de deținere pe care îl administra în clădirea din Calea Rahovei.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Arăt faptul că, orice eveniment petrecut în locurile de reținere și arest preventiv ale Miliției, era obligatoriu raportate și se efectua o activitate administrativă și penală, conform procedurii. Nu îmi explic cum dacă a fost un eveniment cu deces, ulterior la spital, a unui arestat, nu s-a declanșat o cercetare care să stabilească cauzele și împrejurările în care s-a produs evenimentul.

În vara anului 1990, mi s-a propus să mă transfer de la Poliție la nou înființatul Serviciu Român de Informații. Am acceptat și am fost numit șeful formațiunii Asigurarea legalității (J). Această nouă formațiune, nu era continuatoarea Direcției Cercetări Penale a Securității și, nu mai putea să facă cercetare penală, fiind abrogată dispoziția din Codul de procedură penală referitoare la organele de cercetare penală ale Securității.

În perioada decembrie 1989- 16 iulie 1990 a funcționat sub comanda Ministerului Apărării o formațiune provenită parte din Direcția a VI-a a Securității, condusă de doi procurori militari, col. Mircea Levanovici și col. Dan Voinea. Această structură avea atât personal militar cât și civil, provenit parțial de la Direcția a VI-a.

În momentul în care și-a început activitatea această nouă formațiune nu am preluat, niciun document, dosare sau note de analiză-sinteză, corpuri delictive etc. de la vechea Direcție și nici a structurii care a funcționat până la 16 iulie 1990 sub conducerea celor doi magistrați.

În noua formațiune și-au continuat activitatea aproximativ 6 sau 7 foști ofițeri din fosta Direcție a VI-a, respectiv Cotoman Gheorghe, Comșa, Crișan Nicu, Țăgoran Petrică, Hodiș Vasile, Țuțui Ioan, Constantin.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

Referitor la cazul Ursu Gheorghe, eu nu am cunoscut nimic până când nu au apărut în mass media informații, precum și până în momentul în care am primit de la Cabinetul directorului S.R.I. un memoriu, cred că al fiului lui Gheorghe Ursu, prin care se solicitau documente legate de dosarul tatălui său. Nu-mi amintesc cu exactitate, conținutul concret al memoriului.

Primind acest memoriu pentru rezolvare de către formațiune, am solicitat secretarului structurii, un subofițer pe nume Soare Ion, care lucrase anterior în fosta structură, să-mi spună dacă știe ceva legat de solicitări anterioare cu acest obiect. Subofițerul mi-a raportat, după ce a verificat, că tot ce era în legătură cu acest caz, se transmisese la Procuratura Militară, personal domnului procuror militar Dan Voinea, care, și în perioada în care a lucrat la unitatea predecesoare formațiunii J, a cărei comandă o preluasem eu la 16 iulie 1990, se ocupase personal de verificări.

Am cerut informații și de la subordonații mei, care proveneau din vechea Direcție a VI-a dacă știu ceva, răspunsul a fost negativ și, mai mult, se evita o discuție pe date concrete a acestui caz.

Mi s-au prezentat astăzi la parchetul militar mai multe scripte, respectiv corespondență internă între anumite unități ale S.R.I-ului, din perioada februarie 1990 - noiembrie 1990. Aceste scripte reprezintă corespondență între U.M. 05083 București, unitatea condusă de cei doi procurori militari până în iulie 1990 și apoi formațiunea J, condusă de mine și U.M. 05045 București, respectiv C.I.D-ul – Centrul de Informare și Documentare.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

O singură adresă este semnată de mine, cea din 29 noiembrie 1990, prin care U.M. 05007 București, formațiunea J, restituie către U.M. 05045 București dosarul fond penal nr. 66142, privind pe Ursu Gheorghe Emil, celelalte adrese fiind semnate – pentru – șeful unității și nu cunosc cui aparțin aceste semnături de pe adresele respective.

Despre dosarul fond informativ privindu-l pe Ursu Gheorghe Emil, eu nu am avut cunoștință că a existat, că a fost cerut pentru studiu și că a fost văzut de către lucrători din formațiunea J, pe care o comandam.

Am constatat, vizualizând aceste scripte, că anterior numirii mele la comanda formațiunii J dosarele fond informativ și fond penal, privind pe Ursu Gheorghe, au fost cerute pentru consultare la 16.02.1990 și restituite la 04.06.1990.

Materialele întocmite de formațiunea J cu privire la Ursu Gheorghe au avut la bază doar fondul penal, iar ofițerul care le-a studiat, așa cum apare din documente, a fost locotentul, la acea dată Țăgorean Petru.

Vreau să menționez că eu, personal, nu am studiat aceste materiale din fondul penal care s-au aflat în direcție în perioada cât eram comandant, studiul făcându-l ofițerul desemnat pentru această problemă.

Este de la sine înțeles că ceea ce s-a cerut și primit de la arhive, s-a restituit, nefiind posibilă vreo dispariție sau substituție a vreunui document.

După ce mi-am încetat activitatea la formațiunea J a S.R.I., prin pensionare, am lucrat în Ministerul Justiției, la Direcția de Relații cu Ministerul Public.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

La un moment dat, după anul 2000, nu-mi amintesc cu exactitate, am fost căutat de către gl. Grigorescu Eugen, fostul șef al formațiunii S a S.R.I., despre care am aflat atunci că a fost condamnat și a executat o pedeapsă privativă de libertate pentru dispariția unui jurnal aparținând lui Ursu Gheorghe, care nu a mai fost găsit în arhive.

Până atunci eu nu am știut că s-a întocmit un dosar penal cu acest obiect, acestui ofițer.

Fostul general dorea să mă consulte cu privire la eventualele motive pentru revizuire. I-am indicat să-și caute un avocat care să consulte dosarul și numai în acest fel va putea să vadă dacă sunt motive de revizuire.

Declarația a fost luată între orele 11.00 și 13.00

Declarația a nu a fost înregistrată audio/audio video, din cauza lipsei dotării tehnice.

PROCUROR MILITAR,

MARTOR,

